

«فیروز کریمی» آخرین مربی‌ای که از ایران فاتح جام باشگاه‌های آسیا شده:

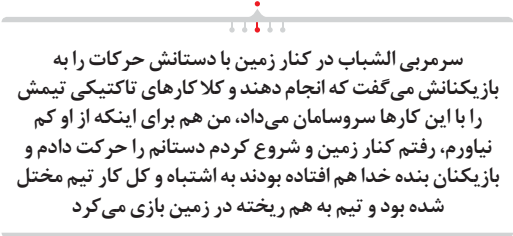
پاداش من اخراج بود

پویان امیری

به‌خصوص سه تیم دیگر در مرحله نیمه‌نهایی قابل مقایسه نبود و امکانات ما در حد صفر بود.البته باید از کارهای خوبی که برای ما صورت گرفته بود هم بگویم، سفارت‌های ایران در کشورهای امارات و ژاپن فیلم بازی‌های لیگ این تیم‌ها را در اختیار ما قرار دادند. در این زمینه وزارت امور خار چه هم خیلی به ما کمک کرد اما به طور کل باشگاه‌های ایرانی در آن سال‌ها نسبت به رقیبان شان واقعا امکانات کمتری داشتند.

❧ حتی شما یکبار در یک محفل خصوصی گفتید آنقدر امکانات تیم‌تان ضعیف بود که مجبور شدید از وسایل پزشکی تیم الوصل یک «گرم» بردارید؟

بهرتر است به دلیل حفظ شأن و وجهه ملی از این قضیه عبور کنیم. اما باید در یک مورد توضیحاتی بدهم. ما در آن زمان دو مهاجم اصلی خودمان یعنی محسن گروسی و مدبر روستا را به دلیل مصدومیت در اختیار نداشتیم و تنها چیزی که می‌توانست این دو بازیکن را از مصدومیت نجات دهد همان گرمی بود که تنها دکتر تیم الوصل داشت. دکتر تیموری پزشک تیم ما تمام تلاش خود را انجام داد اما امکانات کاملی نداشت. برای همین دکتر الوصل، حسن همسایگی را به جا آورد و به ما کمک کرد. البته به غیر از گرمی که ما دزدیدیم، یک کارتن هم دکتر الوصل به ما داد. ما از راهی استفاده کردیم تا نام کشورمان را سربلند کنیم شاید جایی را هم اشتباه رفته باشیم. در بازی فینال اکثر بازیکنان ما مصدوم بودند و بعضی‌ها هم سرماخوردگی شدیدی داشتند با این حال تمام همت و غیرت خود را گذاشتند تا تیم موفق شود. همان‌طور که گفتم امکانات ما با تیم‌های الوصل و الشبای قابل مقایسه نبود. در هتلی که ما بودیم الوصل‌ها یک اتاق بزرگ داشتند که در آن کارهای پزشکی‌شان را انجام می‌دادند اما ما برای تهیه یک گرم هم مشکل داشتیم. پادم می‌آید پزشک ما یک قرص داشت که هر کسی از هر ناحیه مصدوم می‌شد همان را به او می‌داد.

سرمربی الشبای در کنار زمین با دستانش حرکات را به بازیکنانش می‌گفت که انجام دهند و کلا کارهای تاکتیکی تیمش را با این کارها سروسامان می‌داد، من هم برای اینکه از او کم نیاورم، رفتم کنار زمین و شروع کردم دستانم را حرکت دادم و بازیکنان بنده خدا هم افتاده بودند به اشتباه و کل کار تیم مختل شده بود و تیم به هم ریخته در زمین بازی می‌کرد

❧ در بازی فینال شما با یک مربی بزرگ به نام «کارلوس آلبرتو پیررا» روبه‌رو شدید، از رویاری بااین مربی چه خاطراتی دارید؟

می‌دانستم که سرمربی الشبای خیلی سرشناس است، او در کنار زمین با دستانش حرکات را به بازیکنانش می‌گفت که انجام دهند و کلا کارهای تاکتیکی تیمش را با این کارها سروسامان می‌داد، من هم برای اینکه از او کم نیاورم، رفتم کنار زمین و شروع کردم دستانم را حرکت دادم و بازیکنان بنده خدا هم افتاده بودند به اشتباه و کل کار تیم مختل شده بود و تیم به هم ریخته در زمین بازی می‌کرد. در حین انجام همین حرکات بودم که حکیم زاده کاپیتان تیم کنارام آمد و گفت آقا ما متوجه نمی‌شویم شما با دستان‌تان چی به ما می‌گویید و تیم به هم ریخته است و همه گیج می‌زنند، گفتم به بازیکنان بگو با حرکات دست من کار نداشته باشند و هر کاری که از قبل گفتم را انجام بدهند، من می‌خواهم با این مربی برزیلی الشبای کل کل کنم. پادم می‌آید کارلوس آلبرتو می‌آمد کنار زمین، یک فقر داشت که در آن تاکتیک‌های مختلف را کشیده بود، یکی از برگه‌های آن فقر را به بازیکنانش نشان می‌داد، بلافاصله بازیکنان الوصل تغییر تاکتیک می‌دادند و ما را بیچاره می‌کردند. من که دیدم وضعیت این‌طوری است یک

یک قهرمانی جام در جام آسیا

از سال ۱۹۹۰ رقابتی تحت عنوان جام در جام آسیا که تیم‌های قهرمان جام حذفی کشورهای این قاره اجازه حضور در این بازی‌ها را داشتند، آغاز شد. پرسپولیس اولین قهرمان این رقابت‌ها بود.فرمرها با تک‌گل محمدحسن انصاری‌فردالمحرق بحرین را در فینال بردند و قهرمان شدند. تیم علی پروین می‌توانست با پیروزی برابر نیسان ژاپن در سال ۹۳ یک بار دیگر قهرمان شود اما به شکل ناباورانه‌ای در تهران مغلوب حریف ژاپنی‌اش شد. در این جام که عمری ۱۲ سال داشت، عربستانی‌ها با شش قهرمانی پرافتخارترین تیم محسوب می‌شوند. قهرمانان جام در جام آسیا به شرح زیر هستند؛ ۹۱–۱۹۹۰: پرسپولیس ایران، ۹۲–۱۹۹۱: نیسان ژاپن، ۹۳–۱۹۹۲: نیسان ژاپن، ۹۴–۱۹۹۳: القادسیه عربستان، ۹۵–۱۹۹۴: یوکوهاما مارینوس ژاپن، ۹۶–۱۹۹۵: بلمار هیراتسوکا ژاپن، ۹۷–۱۹۹۶: الهلال عربستان، ۹۸–۱۹۹۷: النصرعربستان، ۹۹–۱۹۹۸: الاتحاد عربستان، ۲۰۰۰–۱۹۹۹: شیمیزو ژاپن، ۲۰۰۱: الشبای عربستان، ۱–۲۰۰۱: الهلال عربستان.

آخرین تیمی که از ایران موفق به قهرمانی در آسیا شد، تیم پاس با مربیگری فیروز کریمی بود. این مربی در سال ۹۳ برای آخرین بار یک تیم از کشورمان را به قهرمانی رساند، اتفاقی که سال‌هاست باشگاه‌های ایران در حسرت آن قرار دارند. امروز دقیقاً ۲۰ سال از قهرمانی پاس می‌گذرد. در بیست و سوم ژانویه ۱۹۹۳ پاس با شکست دادن الشبای عربستان به مهم‌ترین افتخار تاریخش دست پیدا کرد و امروز حسرت قهرمانی در آسیا برای تیم‌های ایرانی، ۲۱ ساله می‌شود. فیروز کریمی معتقد است این حسرت ممکن است تا سال‌های زیادی ادامه پیدا کند و این جام هر روز هم از دست ایرانی‌ها دورتر می‌شود. کریمی که در این چندسال کم‌کار شده است، حالا منتظر فرصتی است تا شاید دوباره خود او بتواند تیمی از ایران را قهرمان آسیا کند.

❧ آقای کریمی زمانی که با پاس قهرمان آسیا شدید چند سال تان بود؟

حدود ۲۶ سال. من در ۳۲ سالگی فوتبال را کنار گذاشتم، آن زمان آقای مناجاتی سرمربی پاس بود و سردار کریم ملاحی هم مدیر تیم، بعد از بازنشتستگی از فوتبال بود که به درخواست این دو، در کنار تیم قرار گرفتم. سال بعد هنگامی که تیم برای جام باشگاه‌های آسیا فصل ۹۳–۹۲ آماده می‌شد به عنوان سرمربی پاس انتخاب شدم. در آن زمان تیم خوبی در اختیار داشتم. تیمی که بازیکنان ستاره زیادی داشت. درون دروازه بهزاد غلامپور بود، در خط میانی حکیم‌زاده و اکبر یوسفی بازی می‌کردند و در خط حمله هم بازیکنان خوب آن دوران مثل علی اصغر مدیرروستا، هاشم حیدری و محسن گروسی را در اختیار داشتیم، در کادر فنی هم دستیارانی داشتم که همگی از همکارانم در نیروی انتظامی بودند که به معنای واقعی کمک کردند. در کل بقیه بازیکنان هم برای کارهای تاکتیکی ما بسیار خوب و مجموعه کاملی بودند.

❧ در آن تیم پاس چه ویژگی‌ای بود؟

یک اتحاد خاصی بین بازیکنان بود، همه از جان و دل کار می‌کردند و می‌دانستند در حال خلق یک حماسه‌اند. تیم از بازیکنان جوان و با تجربه تشکیل شده بود که بهترین حالت برای یک تیم است. ستاره‌ها در کنار جوانان یک ترکیب فوق‌العاده تشکیل داده بودند. البته در این مدت از راهنمایی مهدی مناجاتی استفاده می‌کردیم. تمام این عوامل باعث شد ما، تا بازی نهایی جام باشگاه‌های آسیا برویم.

❧ روند صعود تیم تا مرحله نهایی چگونه بود؟

ما ابتدا در مرحله گروهی سه تیم بودیم که بعد از آن یک بازی تک‌حذفی انجام دادیم. در مرحله بعد در یک گروه چهار تیمی قرار گرفتیم که بازی‌ها به صورت متمرکز در شهر منامه برگزار می‌شد. البته بازی‌ها در گروه دیگری هم در همان شهر برگزار می‌شد. از گروهی که ما در آن بودیم تیم پاس و الوصل بالا آمدند و از طرف دیگر هم تیم الشبای عربستان و یومیوری ژاپن به مرحله نیمه نهایی رسیدند. در این مرحله ما با تیم ژاپنی بازی کردیم و با نتیجه ۲ بر یک به پیروزی رسیدیم و در فینال به ملاقات تیم الشبای رقتیم که واقعا تیم کامل و خوبی بود. ما در فینال فراتر از انتظار ظاهر شدیم و با یک گل به پیروزی رسیدیم.

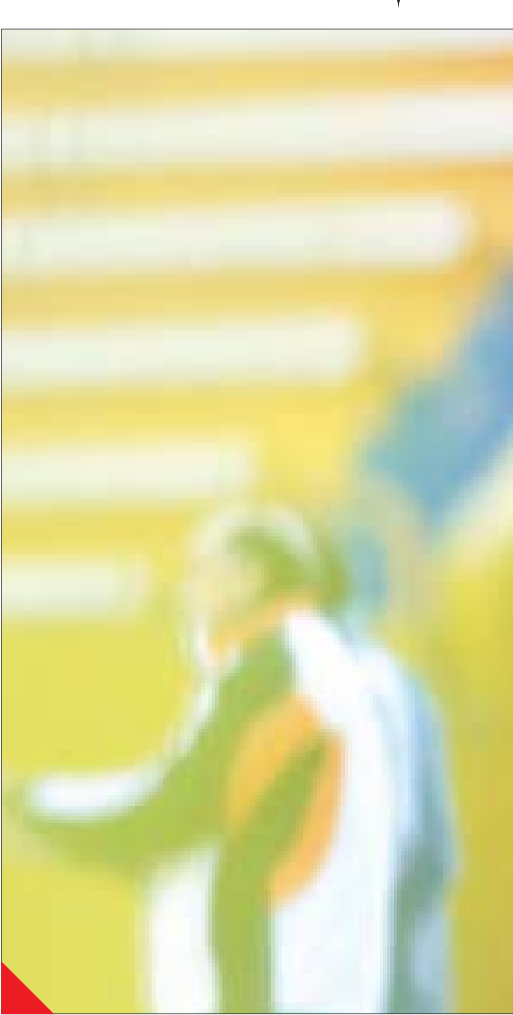
❧ بعضی معتقدند شانس در قهرمانی شما خیلی دخیل بود؟

اگر در فوتبال شانس نداشته باشید که به جایی نخواهید رسید و من منکر آن نمی‌شوم که شانس آوردیم اما اینکه همه چیز را به شانس ربط دهیم یک موضوع بی‌معنا خواهد شد. البته می‌دانم که بعضی از آن قهرمانی خوشحال نشدند و عوامل دیگری به غیر تلاش ما و بازیکنان را عامل قهرمانی تیم می‌دانستند.

❧ امکانات شما در آن دوره در چه حدی بود؟

آن زمان با اینکه هنوز آن تغییر و تحول اساسی در فوتبال آسیا پیدا نشده بود و فوتبال این قاره حرفه‌ای نشده بود اما با این حال امکانات بین تیم و ما تیم‌های دیگر

ورزش

عکس: میلاد پناهی، شرق

نقد

دولتی بودن مشکل بزرگ باشگاه‌های ایرانی

طی مدت ۲۰ سال که از قهرمانی پاس در آسیا می‌گذرد در فوتبال آسیا شاهد تغییر و تحولات منطقی زیادی بودیم. تیم‌های باشگاهی کره‌جنوبی، ژاپن، قطر و عربستان و در چند سال اخیر استرالیا با استاندارسازی باشگاه‌های خود و ورود به دنیاى مدرن فوتبال، سطح فوتبال خود را از آسیا جدا کردند. فعالیت‌های آنها در زمینه بازیکن‌سازی، آماده‌سازی ورزشگاه‌ها، حضور مربیان خارجی و فعالیت بازیکنان بزرگ بین‌المللی به قدری خوب بوده که در سال‌های اخیر همیشه یکی از نماینده این کشورها به عنوان قهرمان آسیا شناخته شده است. سرمایه‌گذاری این کشورها در بخش بازیکن‌سازی باعث شده هر کدام از نماینده این کشورها به‌خصوص کره جنوبی و ژاپن وقتی پا به میدان لیگ قهرمانان آسیا می‌گذارند، شاهد آن باشیم که چند بازیکن با استعداد و قدرتمند در تیم آنها حضور داشته باشند. از نسوی دیگر وقتی ما به ورزشگاه‌های آنها می‌رویم، می‌بینیم که هر روز استادبوم‌های مدرن‌تری ساخته شده که امکان فوتبال زیبا و مدرن را به آنها می‌دهد. فاکتور بعدی ساختار فوتبال این کشورهاست که با الگوبرداری از کشورهای اروپایی هر روز شاهد تغییر و تحول مثبت در این کشورها هستیم. بر خلاف فوتبال ما که هر روز مدیران جدیدی بر سر کار می‌آیند و بعد از اینکه مقدمات کار را یاد گرفتند، کنار می‌روند و فرد بی‌تجربه دیگری وارد این عرصه می‌شود. در کشورهای شرق آسیا یک مدیر با توجه به ساختار درست‌کی که وجود دارد کار می‌کند و حتی کناره‌گیری از باعث به‌هم ریختن فوتبال‌شان نمی‌شود. کره‌جنوبی و ژاپن سال‌ها با به خدمت گرفتن مربیان مطرح دنیا، علم را وارد فوتبال خود کرده‌اند و از این طریق توانستند مربیان خوبی در کشور خود داشته باشند، حالا این مربیان هر کدام در تیم‌های باشگاهی خود کار می‌کنند و وقتی در لیگ قهرمانان آسیا شرکت می‌کنند می‌بینیم که بسیار مربیان با دانش و اخلاقی هستند که بعضی مواقع هدایت تیم‌های ملی خود را نیز به عهده می‌گیرند. کشورهای شرق آسیا و عرب سال‌هاست از بازیکنان با سن گذشته و مطرح دنیا استفاده می‌کنند که برای بازیکنان این کشورها به نوعی کلاس آموزشی بوده، حالا با رفتن آن بازیکنان، تجربه‌ای که لازم بوده باقی‌مانده و نسل به نسل در میان بازیکنان این کشورها در حال چرخش است. اتفاقی که در فوتبال ایران به هیچ عنوان نیفتاده است و با توجه به گزینشی که ما در انتخاب بازیکنان خارجی داریم، این اتفاق هرگز نخواهد افتاد. البته دلیل تمام این اتفاقات بر می‌گردد به اینکه فوتبال ایران دولتی است و تا موقعی که به‌طور کامل و واقعی به بخش خصوصی واگذار نشود، فوتبال ایران از فوتبال انگلستان و فرانسه عقب خواهد گرفت. اینکه ما سال‌هاست تیمی در حد قهرمانی ایران سال‌هاست با تغییر مدیریت به‌دلیل ساختار درست این موفقیت‌های نسبی ادامه داشته است. در لیگ قهرمانان این فصل ما چهار نماینده داریم که هر کدام خاصیت جذب تماشاگر را دارند، این مهم‌ترین نکته‌ای است که تک‌گل دقیقه ۳۹ محسن گروسی پیروز میدان شد و به مقام قهرمانی آسیا رسید. بهزاد غلامپور، رضا ضایی‌منش، فرهاد عباسی، احمدرضا سپهرایی، رضا امری، علیرضا حکیم‌زاده، ناصر قصاب، محسن گروسی، اکبر یوسفی، وحید امیری، وحید سلامات، داریوش عزیزاده، رضا نصیبی، بهزاد امری و محمدرضا گلاب‌زاده نفرات پاسی‌ها در آن مسابقات بودند. پس از قهرمانی پاس در فصل ۹۳–۹۲ دیگر ایرانی‌ها رنگ قهرمانی را ندیدند.

تاریخ

نگاهی به عملکرد باشگاه‌های ایرانی در آسیا

حسرت ۲۰ ساله

رقابت‌های باشگاهی در آسیا قدمتی ۴۵ ساله دارد. در سال ۱۹۶۷ میلادی، کنفدراسیون فوتبال آسیا با الگوبرداری از «جام باشگاه‌های اروپا» قصد داشت رقابتی بین تیم‌های قهرمان کشورهای قاره برگزار کند و به این ترتیب مسابقات «جام قهرمانی باشگاه‌های آسیا» متولد شد. تصور می‌شد با برپایی مسابقات باشگاهی در سطح آسیا فاصله سطح فوتبال این قاره با سایر قاره‌ها کم خواهد شد، اما این اتفاق نیفتاد. در آن سال‌ها مسابقات با شرکت چند تیم محدود و به صورت متمرکز برگزار شد و پس از پنج سال با تعطیلی به کار خود پایان داد. در سال ۱۹۶۷ شش تیم، اولین دوره جام باشگاه‌های آسیا را در تایلند برگزار کردند که در نهایت هاپوئل رژیم اشغالگر قدس قهرمان شد. پرسپولیس اولین نماینده ایران در جام باشگاه‌های آسیا بود، در سال ۱۹۶۹ پرسپولیس و ۹ تیم در تایلند در دومین دوره رقابت‌ها شرکت کردند. بازی‌ها در دو گروه پنج تیمی برگزار می‌شد. پرسپولیس در گروه سوم شد و از صعود باز ماند.

در سال ۱۹۷۰ تاج (نام سابق استقلال) اولین قهرمانی ایرانی‌ها را در جام باشگاه‌های آسیا رقم زد. این مسابقات در ایران با حضور هفت تیم برگزار شد و استقلال با شکست دادن ۲ بر یک هاپوئل در فینال، قهرمانی را جشن گرفت. ناصر حجازی، اکبر کارگرچم، مسعود معینی، کارو حق‌وردیان، علی جباری، منصور پورحیدری، مهدی لوسانی، عزت جامملکی، جواد قرباب، محمود خردبین (کمکی)، فریدون معینی (کمکی) و غلام‌وفاخواه (کمکی) نفرات استقلال در آن رقابت‌ها بودند. آبی‌ها در سال بعد هم نماینده ایران بودند اما در تایلند نتوانستند از قهرمانی شان دفاع کنند. در حالی که دوره پنجم این جام قرار بود با حضور تیم‌های رنجرز هنگ‌کنگ، تاج، مکلی رژیم اشغالگر قدس، القادسیه کویت و هومتمن لبنان برگزار شود، با انصراف تیم‌های رنجرز، القادسیه و هومتمن به دلیل حضور تیم رژیم اشغالگر قدس، مسابقات لغو شد. تا سال ۱۹۸۵ خبری از جام باشگاه‌های آسیا نشد.

شروع دوباره پس از تعطیلی ۱۴ ساله

از سال ۱۹۸۵ مسابقات باشگاهی در قاره آسیا مجدداً آغاز شد، نام مسابقات کمی تغییر کرد و از «جام قهرمانی باشگاه‌های آسیا» به «قهرمانی باشگاه‌های آسیا» تغییر یافت. تیم «دو روپالز» کره‌جنوبی با برتری ۳ بر یک برابر الاهلی عربستان در دیدار نهایی این جام، نخستین قهرمان این جام لقب گرفت. ایران در این دوره از رقابت‌ها نماینده نداشت، در آن سال‌ها ایران در دیگر جنگ بود و کمتر در رقابت‌های بین‌المللی شرکت می‌کرد. در ششمین دوره هم خبری از نماینده ایران نشد تا اینکه در هفدهمین دوره مسابقات در سال ۱۹۸۶ ملوان بندرانزلی به نمایندگی ایران در جام باشگاه‌های آسیا شرکت کرد. ملوان با برتری در دور اول مقابل حریفان خود به مرحله دوم بازی‌ها صعود کرد و در این مرحله با نمایندگان عربستان و یمن جنوبی هم‌گروه شد ولی به خاطر مسائل خاص جنگ و مشکلات مالی در عین شایستگی از حضور در دور دوم بازماند. در سال بعد پرسپولیس در جام باشگاه‌های آسیا شرکت کرد، قرمزها این‌بار هم در مسابقات قاره‌ناکام ماندند و با شکست برابر محمدان بنگلادش، تیمی که هدایت آن برعهده مرحوم ناصر حجازی بود، حذف شدند. پرسپولیس با مشکلات زیادی پای به این مسابقات گذاشت، مدیریت تیم تغییر کرده بود، مدیران جدید نام تیم را به پیروزی تغییر دادند. علی پروین هم از سرمربیگری تیم کنل گناشته شد و جام خود را به مسعود معینی داده بود. این تحولات باعث شد تا پرسپولیس نتواند در آسیا به نتیجه قابل قبولی دست پیدا کند.

در دوره نهم بازم‌نوبت به یک تیم شهرستانی رسید. در آن سال‌ها مسابقات

لیگ در ایران برگزار نمی‌شد و قهرمان جام حذفی راهی جام باشگاه‌ها می‌شد. شاهین اهواز با قهرمانی در جام حذفی با به مسابقات گذاشت و نتایج جالبی هم‌نگرفت.

قهرمانی دوباره آبی‌ها

این استقلال بود که یکبار دیگر با درخشش در آسیا نام ایران را مطرح کرد. در سال ۱۹۹۰ دهمین دوره جام باشگاه‌های آسیا با حضور هفت تیم بنگلادش برگزار شد. استقلال، لیانونینگ چین را برد و برای دومین بار قهرمانی آسیا را جشن گرفت. البته فینال مسابقات در ۹۱ برگزار شد در سال بعد هم استقلال با همان نفرات برای دفاع از قهرمانی‌اش خیز برداشت اما در فینال در ضریات پالتی مغلوب الهلال شد و به نایب قهرمانی بسنده کرد. اقتدار ایرانی‌ها در آسیا ادامه داشت در همان سال پرسپولیس قهرمان جام در جام آسیا شد در دوازدهمین دوره جام باشگاه‌های آسیا در سال ۱۹۹۲ بازمه یکی از فیفالیست‌ها ایرانی بود. این‌بار پاس با مربیگری فیروز کریمی خود را به فینال رساند و با شکست دادن الشبای عربستان سومین قهرمانی ایران در آسیا را به نام خود ثبت کرد. تا سال ۲۰۰۲ که جام باشگاه‌ها با همان شکل قدیمی خود برگزار شد تیم‌های پاس، سایپا (دوپار)، پرسپولیس (سه بار)، استقلال (دوپار) نمایندگان ایران بودند که هیچ یک به قهرمانی نرسیدند. در این میان استقلال توانست در فصل ۹۸–۹۷ فینالیست شود اما به شکل ناباورانه‌ای به جویبولایوتا در تهران باخت. آبی‌ها یک‌بار هم به نیمه‌نهایی در ورزشگاه آزادی شکست خوردند و نتوانستند به سومین قهرمانی شان برسند. پرسپولیس هم به سار پا به نیمه‌نهایی گناشت اما در سه مرتبه در رسیدن به فینال ناکام ماند. سایپا هم یک نیمه‌نهایی دیگر را رنجرز برد.

راه‌اندازی لیگ‌قهرمانان آسیا

در سال ۲۰۰۲ یکبار دیگر نام و شکل رقابت‌ها عوض شد. در این سال کنفدراسیون فوتبال این قاره برداری از «لیگ‌قهرمانی اروپا» و با ادغام جام باشگاه‌های آسیا و جام در جام آسیا لیگ‌قهرمانان آسیا را تأسیس کرد که از هر کشور دو تیم با به مسابقات می‌گذاشتند. همچنین در کنار این جام برای تیم‌های درجه سوم آسیا مسابقات دیگری به نام جام ای‌اف‌سی در نظر گرفته شد تا این تیم‌ها فرصت حضور در بازی‌های قاراری را از دست ندهند، البته با گذشت زمان در نحوه برگزاری آن تغییرات بسیاری به‌وجود آمد و این تغییرات همچنان ادامه دارد. از سال ۲۰۰۹ به بعد مسابقات لیگ‌قهرمان آسیا با شکل و مقرراتی تازه و با پسوند «حرفه‌ای» به عنوان رقابت‌های حرفه‌ای لیگ‌قهرمانی آسیا پیگیری می‌شود. در چند سال اخیر سهمیه کشورها بنا بر معیارهایی که «ای‌اف‌سی» تعیین می‌کند حتی به چهار تیم هم رسیده است. در ۱۰ دوره‌ای که پیش از این برگزار شده تیم‌های سپاهان اصفهان (هشت مرتبه)، استقلال تهران (شش مرتبه)، پرسپولیس (چهاربار)، ذوب‌آهن اصفهان (سه مرتبه)، صبابی قم (دو مرتبه) و پاس تهران، فولادخوزستان، سایپای کرج و مس کرمان حضور در این بازی‌های ا تجربه کردند که دو تیم اصفهانی‌ای دو بار خود را تا فینال رساندند اما نتوانستند به قهرمانی برسند. سپاهان در سال ۲۰۰۷ در مجموع دو بازی رفت و برگشت ۳ بر یک مغلوب اروارارد ژاپن شد، ذوب‌آهن در سال ۲۰۱۰ به سونگنام کره‌جنوبی باخت. این بار هم استقلال، تراکتورسازی و سپاهان نمایندگان ایران در لیگ‌قهرمانان آسیا هستند و صبا هم اگر از مرحله پلی‌آف عبور کند تعداد نمایندگان ایران را به عدد چهار می‌رساند.